

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3489/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији су пуномоћници Злата Ђирић Бељан и Александар Бељан, адвокати из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 733/21 од 09.03.2021. године, у седници од 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 733/21 од 09.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 130/20 од 09.11.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се пониште све правне последице уговора о поклону ОвЗ. ../14 од 07.05.2014. године, закљученог између ВВ из ... и тужене, до висине потраживања тужиоца у износу од 36.000 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан плаћања, са законском затезном каматом плев од 31.12.2015. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је евентуални тужбени захтев да се утврди да је ништав уговор о поклону од 07.05.2014. године закључен између ВВ и тужене. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 40.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 733/21 од 09.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Тужилац у ревизији указује на погрешну

примену материјалног права и наводи да је погрешан закључак у другостепеној пресуди о неблаговремености тужбе за поништај дужникових правних радњи. Ревизија се позива на потребу уједначавања судске праксе због различитих одлука када је у питању рок за побијање дужникових правних радњи, али из приложених одлука произилази да се не односе на исти чињенични и правни основ, а ни одлуке Врховног касационог суда на које се тужилац позива такође се не односе на рачунање рока за побијање дужникових правних радњи. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 14.09.2017. године, а у уводу првостепене и другостепене пресуде вредност предмета спора је означена на 4.000.000,00 динара.

С обзиром да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић